ENGELBERTUS ADMONTENSIS
Admont (?), Anfang 14. Jh.
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25990
Copyright: Admont, Benediktinerstift

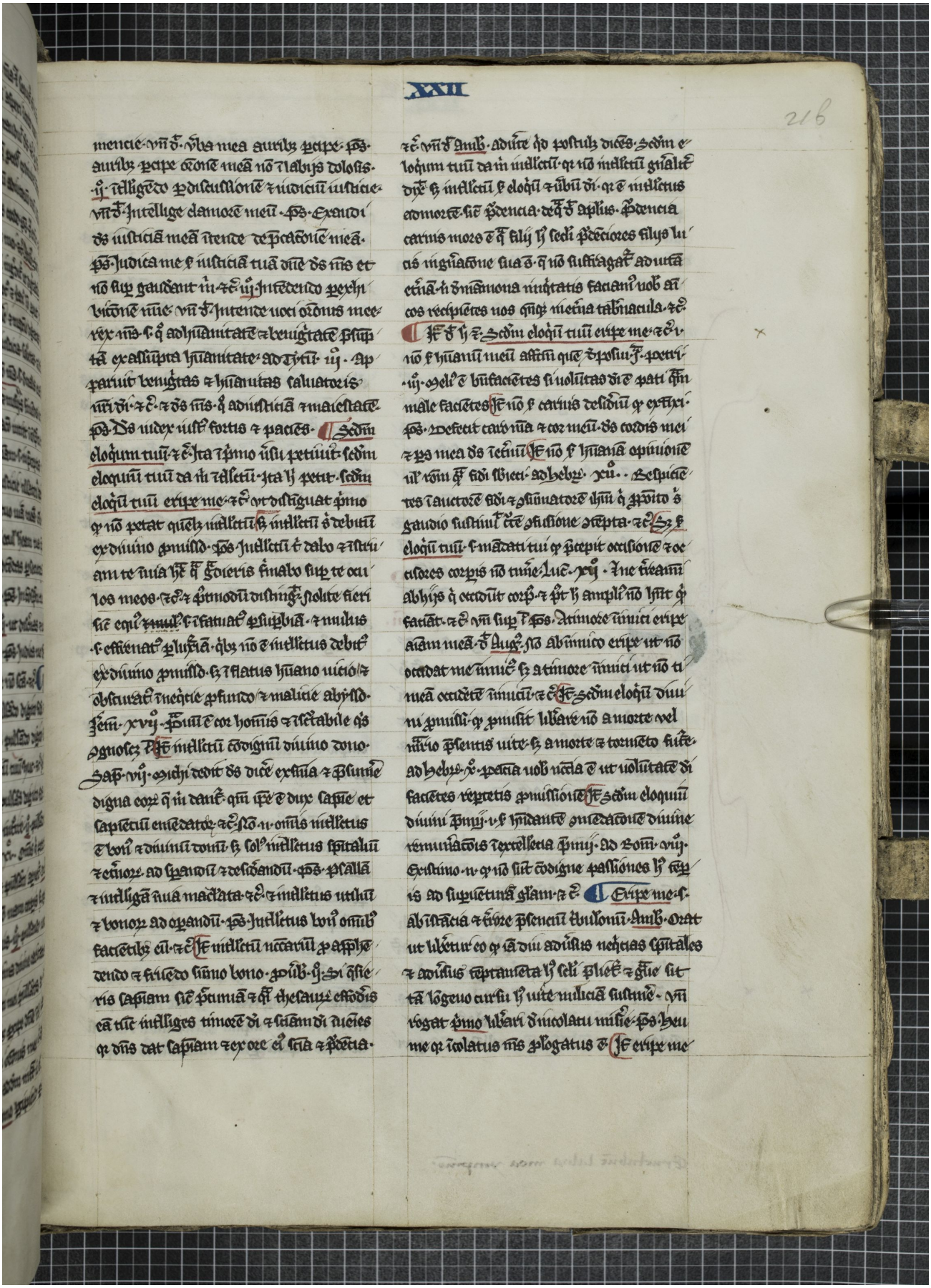

mencie. vii. ℣. Ne ds mea auribz percipe. ps.
auribz percipe oronē meā. ne ꝛ labijs dolosis.
ij. Intelligendo p discussionē et iudiciū iustitie
vii. ℣. Intelligite clamorē meū. ps. Exaudi
ds iustitiā meā. Intende deprecationē meā.
ps. Iudica me. et iustitiā tuā. dnē ds mis et
ne sup gaudent in te. ij. Intendendo perfec
tionē nūtie. vii. ℣. Intende voci orationis mee
rex meus. et ds adiuuantū et benignitate plus
tā ex abundanti humanitate. ad Tyt. iij. Ap
paruit benignitas et humanitas saluatoris
nri di. et. et ds mis. ad iustitiā et maiestatē
ps. Ds iudex iust fortis et pacies. ¶ Secū
dū eloquium tuū. et. Ita primo usu petiuit. secū
dū eloquiū tuū da mi intellectū. Ita hic petit. secū
dū eloquiū tuū. eripe me. et. et distinguat primo
q ne petat quietē mentis. et intellectū. debitū
ex diuino promissione. ps. Intellectū et dabo. et instru
am te viā hanc qua ioceris. iniabo sup te oculos
meos. et. et primodū distinguit. solute fieri
sic equū. et. et statuat plusquā. et multus
et efficiat plusquā. qdq ne et intellectus debitū
ex diuino promissione. et. et status humano iudicio et
obscurat tenebrie profundo et malicie abyssi.
Jeremie. xvij. Pruū est cor hominis et inscrutabile quis
cognoscet. ℣. Intellectū et doctrinā diuino dono.
Sap. vij. Michi dedit ds dicere exercitū et plurime
digna cor. q in dant. qm ipse est dux sapie et
sapientū emendator. et. Sed n omnis intellectus
est boni et diuinū tonū. et. sed intellectus spiritalis
et cōnor. ad sperandū et desiderandū. ps. Psallā
et intelligā in via immaculata. et. et intellectus intellū
et bonor ad operandū. ps. Intellectus bonus omnib
facientib eū. et. ℣. Intellectū incertū p applicā
tendo et fixedo sūmo bono. prouerb. ij. Si quesie
ris sapiam sicut pecuniā et sicut thesaurū effodis
ea tunc intelliges timorē di et scientiam di inuenies
q dns dat sapiam et ex ore eius scia et prudentia.
et. vii. ℣. Amb. Adiute ad postulat dicēs. Secū
dū eloquium tuū da mi intellectū. q ne intellectū gratiam
dicit et intellectū. et eloquū tuū di. q et intellectus
ad morē sic prudencia. dicit ℣ Aplus. Prudencia
carnis mors est. et filij hi secū predecessores filios in
cas in gratiam sua. q ne fluctuagant ad nutū
ecnia. in omnem ventū humanitatis faciant nos ali
cos recipientes nos qui mecū tabernacula. et.
¶ ℣. ij. et. Secū eloquium tuū eripe me. et. ne
ne et humanū meū affectū quē ℣ prosiu. ℣. petri
ij. Heli et bruta recipientes si voluntas dei et pati fm
male facientes. ℣. ne et carnis delidū q expugnat
ps. Dereliquit eam vita et cor meū. ds cordis mei
et pars mea ds in eternū. ℣. ne et humana opinione
nil rōni et fidei obstet. ad Hebr. xi. Respicientes
in auctorē fidei et consumatorē ihsū q propto ei
gaudio sustinuit crucē confusione despecta. et. Sz et
eloquū tuū. et mandatū tuū q precepit occisionē et oc
cisores corporis ne timē. Luc. xij. Ne timeatis
ab his q occidūt corpus. et pt hi amplius ne hnt q
faciat. et. et vii sup ps. A timore inimici eripe
animam meā. ℣ Aug. Sed ab inimico eripe ut ne
occidat me inimicus. sz a timore inimici ut ne ti
mea occidere inimicū. et. ℣. Secū eloquū diui
nū promissū q promisit liberare ne a morte vel
mario plenius uite. sz a morte et tormento suite
ad Hebr. ii. Propter quod nos mortis et ut voluntate di
facientes reportetis promissionē. ℣. secū eloquium
diuinū. Prouij. v. et insidiantū omnedationē diuine
remuneracionis et excellentia. Prouij. Ad Rom. xvij.
Excellentiū. v. q ne sint condigne passiones hi ref
is ad futurū gloriam. et. ¶ Eripe me. s.
ab iniqua et ture plenum tribulationū. Amb. Orat
ut liberetur eo q ia diu adiutus nechcias spiritales
et adiutus temporalia hi seli pleni et glie sit
ta longeuo cursu hi uite multicia sustinē. vii
rogat primo liberari de nocolatu mulie. ps. Heu
me q incolatus mis prolongatus est. ℣. eripe me